

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 738

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 octombrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 460 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României	2–7
★	
Opinie separată	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
851. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pe anul 2014	11–13
855. — Hotărâre privind repartizarea pe județe a sumelor necesare pentru finanțarea cheltuielilor privind drumurile județene și comunale	14
856. — Hotărâre pentru schimbarea regimului juridic al unor blocuri de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național și aflate în administrarea consiliilor locale.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 460**

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, invocată de Partidul Național Liberal, prin reprezentant legal președinte Iohannis Klaus-Werner, în Dosarul nr. 5.013/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului nr. 800D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Ruxandra Elena Gîndu, cu delegație la dosar. Lipsește partea Guvernul României. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, expunând, pe larg, motivarea excepției de neconstituționalitate prezentată în concluziile scrise depuse la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Arată că în cauză nu sunt încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât aspectele invocate de Guvern constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată. Se apreciază și că modificările aduse Legii nr. 370/2004 prin ordonanța de urgență a Guvernului criticată nu sunt de fond, fapt care să atragă nerespectarea dispozițiilor privind Codul bunelor practici în materie electorală adoptat de Comisia de la Veneția. Ca atare nu se poate reține încălcarea principiului securității juridice în materia dreptului electoral și nici a principiului separației puterilor în stat. Se arată că art. I alin. 2 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 nu face decât să definească noțiunea de act de identitate, iar, cu privire la lit. e) a aceluiași articol, că introduce noțiunea de partid politic parlamentar. Folosirea acestei denumiri nu afectează posibilitatea reprezentării la alegerile pentru președinție a candidaților propuși de partidele sau alianțele politice. Referitor la art. I pct. 7 și art. I pct. 10 din aceeași ordonanță de urgență se susține că nu constituie o gravă imixtiune a puterii executive în activitatea puterii judecătorești și nici nu încalcă principiul separației puterilor în stat, având tocmai rolul de a asigura o transparență a procesului electoral prin informarea cât mai

exactă a opiniei publice privind prezența populației la vot. Totodată, prin înlăturarea secțiilor de votare speciale pentru alegătorii care se află în altă localitate decât cea de domiciliu și crearea posibilității de a vota la orice secție de votare din localitatea în care se află în ziua alegerilor, se permite oricărui cetățean român să își exercite dreptul constituțional de a vota, „neputând pleca de la premisa unei intenții de fraudare a alegerilor.” În plus, vechea reglementare nu prevedea expres procedura de exercitare a dreptului de vot de către persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate, dar care nu și-au pierdut drepturile electorale, noua reglementare stabilind o procedură în acest sens, fără a mai lăsa la libera apreciere a Biroului Electoral Central modalitatea în care aceste persoane își vor exercita dreptul la vot. Aceeași situație este prevăzută și în cazul persoanelor internate în spitale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 august 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.013/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României.**

6. Excepția a fost invocată de Partidul Național Liberal, prin reprezentant legal președinte Iohannis Klaus-Werner, într-o cauză având ca obiect anulare act administrativ.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 Guvernul României a legiferat modificări în sistemul electoral privind alegerea Președintelui României, modificări care vizează componența comisiilor electorale, procedura de delimitare a secțiilor de votare, procedura de înregistrare a candidaților, procedura de înregistrare a alegătorilor în liste. În opinia autorului excepției, aceste modificări sunt de natură să aducă atingere principiilor fundamentale care stau la baza statului de drept, încalcă principiul legalității și al securității juridice.

8. Astfel, art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului încalcă principiul securității juridice în materia dreptului electoral deoarece definește în mod arbitrar termenul de partid parlamentar, condiționând apartenența la categoria partidelor politice de situația constituirii unui grup parlamentar, pe lângă condiția de a avea mandate de deputat și senator obținute de candidații înscriși pe listele acestora ori pe listele unei alianțe politice sau electorale din care au făcut parte partidele sau formațiunile politice respective la ultimele alegeri generale.

9. Se invocă recomandările Comisiei pentru Democrație prin Drept cuprinse în Raportul explicativ al Codului de bune practici în materie electorală, care statuează asupra necesității asigurării stabilității legii electorale: *„elementele fundamentale ale dreptului electoral, în special sistemul electoral propriu-zis, componența comisiilor electorale și delimitarea circumscripțiilor*

electorale nu ar trebui să poată fi amendate înainte cu un an până la alegeri.” De asemenea se invocă jurisprudența Curții Constituționale în care se reține că „actele Comisiei, chiar dacă au valoare de recomandare, nu pot fi ignorate, deoarece încorporează o bogată practică a statelor democratice.” (Decizia nr. 471 din 14 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 24 noiembrie 2013)

10. Cu privire la art. I pct. 7 și art. I pct. 10 din aceeași ordonanță de urgență a Guvernului se susține că sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiul legalității. Se arată în acest sens că, până la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014, comunicarea prezenței la vot se realiza în baza unor indicatori statistici, conform art. 17 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 370/2004. Această prevedere a fost înlocuită cu procedura elaborării unui program electronic care să genereze datele referitoare la prezența la vot în ziua desfășurării scrutinului pentru alegerea Președintelui României. Curtea Constituțională a stabilit că legea care completează procedura electorală prevăzută de Legea nr. 3/2000 privind organizarea referendumului este Legea nr. 370/2004 privind alegerea Președintelui României. În urma desfășurării referendumului pentru demiterea Președintelui României din anul 2012 au fost constituite dosare penale pentru desfășurarea de activități electorale ilegale, printre care și cele de implementare a unui program electronic de monitorizare a prezenței la vot. Se apreciază, din această perspectivă, că „introducerea reglementării de la art. I pct. 7 coroborat cu art. I pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 constituie o gravă imixtiune a puterii executive în activitatea puterii judecătorești, cu consecința dezincriminării unor fapte pentru care justiția a pronunțat hotărâri judecătorești de condamnare. O asemenea acțiune legislativă a Guvernului României încalcă principiul separației puterilor în stat.”

11. Referitor la art. I pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 se arată că încalcă principiul legalității. Aceasta întrucât, pe considerentul eliminării votului multiplu realizat prin practica „turismului electoral”, reținut în expunerea de motive a actului normativ, se creează premisa unei fraude electorale masive, prin încurajarea votului multiplu. Generalizarea votului pe listă suplimentară, la orice secție de votare, conform art. I pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, în situația în care un cetățean nu se află în localitatea de domiciliu în ziua votului reprezintă o încălcare flagrantă a principiului siguranței juridice în materie electorală, determinând imposibilitatea verificării situației în care un cetățean votează de mai multe ori. Se apreciază că secțiile speciale de votare, dotate cu program electronic de verificare a identității votantului și cu camere video de supraveghere reprezentau o garanție că votul multiplu poate fi depistat imediat. În opinia autorului excepției, eliminarea acestei dispoziții legale și generalizarea procedurii de înscriere pe lista suplimentară a votantului aflat în altă localitate decât localitatea de domiciliu creează premisa unei fraude electorale prin metoda votului multiplu, aspect care situează reglementarea în afara sferei constituționale.

12. Se mai arată că premisa de fraudă electorală este întărită de reglementarea de la art. I pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului, întrucât „se reglementează un nou mecanism de fraudare a alegerilor, prin vot multiplu, deoarece se creează posibilitatea depunerii unui număr neprecizat de cereri către mai multe secții de votare pentru utilizarea urnei mobile, ale persoanelor internate în spital, fără a fi instituit o modalitate de verificare a situației în care solicitantul urnei mobile a mai votat sau nu pe baza cererilor adresate către alte secții de votare, ceea ce reprezintă o încălcare a normelor constituționale referitoare la statul de drept.”

13. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, analizând mai întâi condițiile de admisibilitate ale cererii de sesizare a Curții Constituționale pentru declanșarea contenciosului constituțional, a reținut că acestea sunt îndeplinite, fiind întrunită ipoteza art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

14. Cât privește excepția de neconstituționalitate formulată în cauză, aceasta este, în opinia instanței, neîntemeiată. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 nu este de natură să aducă atingere principiilor fundamentale care stau la baza statului de drept așa cum este statuat prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, nu încalcă principiul legalității care derivă din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție ori principiul securității juridice în materia dreptului electoral așa cum a fost el consacrat în jurisprudența Curții Constituționale. Cât privește art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, instanța apreciază că critica acestuia este neîntemeiată, întrucât „din motivarea excepției de către reclamant nu rezultă încălcarea vreunui articol din Constituție, ci a unui principiu invocat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 334/2013, respectiv al securității juridice în materia dreptului electoral.” Referitor la dispozițiile art. I pct. 7 și art. I pct. 10 din aceeași ordonanță de urgență a Guvernului, opinia instanței este aceea că, din motivarea excepției de către reclamant, nu rezultă motivul pentru care aceste dispoziții încalcă principiul legalității statuat de Constituția României; „din conținutul textelor criticate, ce privesc extinderea atribuțiilor birourilor electorale, nu rezultă consecințele penale învederate de reclamant.” De asemenea, instanța apreciază că nu rezultă o încălcare a principiului legalității prin dispozițiile art. I pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014. În opinia instanței, „generalizarea procedurii de înscriere pe lista suplimentară a votantului aflat în altă localitate decât localitatea de domiciliu nu poate genera premisa unei fraude electorale prin metoda votului multiplu, așa cum a susținut reclamantul, neputându-se pleca de la premisa intenției infracționale a tuturor cetățenilor cu drept de vot.”

15. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 3.966 din 2 septembrie 2014, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că autorul excepției nu își argumentează criticile prin motive de neconstituționalitate, ci „doar invocă, pur și simplu, două texte constituționale”.

17. Referitor la critica art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, Guvernul consideră că este neîntemeiată. Prevederile Legii nr. 370/2004 utilizau, în mod alternativ, termenul de partide politice parlamentare și termenul de formațiuni politice reprezentate în Parlament, neclaritățile și confuziile în interpretarea și aplicarea legii făcând necesară intervenția Biroului Electoral Central. Așadar, definiția dată partidelor politice parlamentare „vine să înlăture lacunele legislative de natură să conducă la interpretări diferite ale unor termeni și noțiuni din cuprinsul legii, care au generat potrivit practicii electorale anterioare neclarități și confuzii în aplicarea legii. Noile prevederi nu antrenează o modificare a componenței birourilor electorale, întrucât toate formațiunile politice care participă la alegeri au vocația de a avea reprezentanți în birourile electorale, cu mențiunea că partidele politice parlamentare au prioritate. Această prioritate, existentă în toate legile electorale, are la bază principiul, consacrat deja de Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și Senatului, conform căruia partidele politice parlamentare nu pot fi decât acele partide politice cu o pondere semnificativă în Parlament ca

urmărire a participării la alegeri. Astfel fiind, Guvernul a lărgit sfera partidelor politice parlamentare față de dispoziția legală în vigoare care ar fi devenit aplicabilă și care solicita ca partidul politic să aibă grup politic parlamentar în ambele Camere ale Parlamentului. De asemenea, introducerea condiției ca partidul politic parlamentar să fie doar acela care a intrat în Parlament în urma alegerilor parlamentare generale este una firească, fiind menită să înlăture ambiguitățile de interpretare.

18. Criticile de neconstituționalitate ale art. 1 pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 nu pot fi reținute, de asemenea, întrucât implementarea unui program electronic de monitorizare a prezenței la vot prin intermediul specialiștilor Institutului Național de Statistică din cadrul birourilor electorale preîntâmpină tocmai săvârșirea de fapte penale pentru care justiția a pronunțat hotărâri judecătorești de condamnare, urmărindu-se totodată ca acuratețea datelor furnizate să dea procesului de vot un plus de transparență. Modificarea constă în renunțarea la monitorizarea prezenței la vot, pe baza unor eșantioane statistice, cu grad de eroare de plus/minus 3%, respectiv în cuprinderea tuturor secțiilor de votare în monitorizarea prezenței la vot efectuată de birourile electorale.

19. Dispozițiile art. 1 pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, criticate de asemenea de autorul excepției, vizează înlăturarea unor probleme recunoscute la nivel internațional și național, ca fiind de natură să afecteze exercitarea dreptului la vot. Din practica anterioară a organizării alegerilor s-a constatat că au fost situații în care câteva sute de secții de votare din localitățile mari și din zonele turistice au fost extrem de aglomerate, iar la alte câteva mii de astfel de secții, constituite în localitățile mici, rurale, fluxul alegătorilor a fost deosebit de redus, în unele cazuri inexistent. Totodată, imposibilitatea estimării numărului de alegători care se vor prezenta la vot determină la rândul său dificultăți în estimarea corectă a numărului de buletine de vot care trebuie repartizate fiecărei secții de votare speciale. Aceste probleme cauzate de utilizarea secțiilor de votare speciale a fost constatată și de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 39/2009, de misiunea OSCE/ODIHR de observare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2009, de Asociația Pro Democrația, fiind redate și în raportul Autorității Electorale Permanente privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2009. Modificarea legislativă realizată urmărește să înlăture suspiciunile privind practicile de tip „turism electoral”, să asigure un plus de transparență a procesului electoral și să stabilească măsuri tehnico-organizatorice necesare pregătirii, organizării și desfășurării alegerilor pentru Președintele României, dar și extinderea protecției dreptului de a alege, întrucât perioadele îndelungate necesare votării erau de natură a restrânge acest drept electoral fundamental. Se mai arată și că prevederile legale criticate nu reprezintă o modificare de esență a sistemului electoral, de natură să antreneze dificultăți în exercitarea dreptului de vot. În plus, soluția legislativă aleasă de Guvern este similară cu cea prevăzută de Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, se mai apreciază că „motivația autorului excepției și textul de lege citat ca fiind neconstituțional nu au nicio legătură materială.” Rațiunea avută în vedere de legiuitor cu privire la introducerea acestor dispoziții a fost aceea că „înainte de modificarea Legii nr. 370/2004, din cauza numărului foarte mare de alegători pentru care era utilizată urna specială, au avut loc blocaje ale exercitării dreptului de vot la nivelul secțiilor care foloseau astfel de urne speciale. [...] Prin depunerea cererilor de votare prin intermediul urnei speciale, la mai multe secții de

votare din proximitatea penitenciarelor s-a urmărit evitarea supraaglomerării doar a unei secții de votare, astfel încât procesul de votare să se desfășoare normal, fără încălcarea drepturilor electorale ale cetățenilor, respectiv ale drepturilor celor aflați în executarea unor pedepse privative de libertate”.

21. Cât privește dispozițiile Codului bunelor practici în materie electorală elaborat de Comisia de la Veneția, invocate de autorul excepției, se arată că trebuie înțelese conform Declarației interpretative privind stabilitatea dreptului electoral adoptată de Consiliul pentru Alegeri Democratice în cadrul celei de-a 15-a întâlniri și de Comisia de la Veneția în cadrul celei de-a 65-a ședințe plenare. Astfel, principiul stabilității dreptului electoral nu poate fi invocat pentru a menține o situație contrară celorlalte reguli ale Codului bunelor practici în materie electorală sau pentru a împiedica aplicarea acestora. Totodată, conform Raportului asupra calendarului și inventarului criteriilor politice de evaluare a alegerilor, în anumite circumstanțe, excepțiile de la interdicția de a modifica legislația electorală cu mai puțin de un an înainte de alegeri pot fi acceptate acolo unde există nevoia de a remedia, prin lege, probleme neprevăzute sau pentru a înlătura încălcări ale drepturilor recunoscute internațional, aspecte reținute și de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, și nr. 682 din 27 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 11 iulie 2012. De asemenea, prin ordonanța ce face obiectul excepției de neconstituționalitate „nu s-au adus modificări ale sistemului electoral propriu-zis, componenței comisiilor electorale sau delimitării circumscripțiilor electorale, ci s-au instituit unele măsuri tehnico- operaționale care se impuneau ca urmare a constatării unor deficiențe în practica anterioară a procesului electoral, tocmai în apărarea drepturilor cetățenilor și a evitării votului multiplu ori pentru clarificarea definirii unor noțiuni”.

22. **Avocatul Poporului** a transmis Curții Constituționale Adresa nr. 8.844 din 9 septembrie 2014, prin care arată că, „în virtutea independenței instituționale și funcționale de care se bucură”, „nu își exprimă opinia asupra prevederilor legale criticate.” În acest sens arată că „Avocatul Poporului își exercită atribuțiile în limitele constituționale și legale stabilite în vederea îndeplinirii rolului său de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, fără a se substitui altor autorități publice care, la rândul lor, trebuie să își îndeplinească propriile atribuții, astfel cum sunt acestea reglementate în legislația în vigoare. Aspectele sesizate vizează în special raporturile dintre autoritățile publice, aspecte ale funcționării democrației constituționale care presupun o analiză și o abordare cu predilecție politică, ceea ce ar obliga Avocatul Poporului să își depășească poziția sa de neutralitate și de obiectivitate și să se implice în controverse partizane.” Se consideră că „Avocatul Poporului trebuie să fie imparțial și obiectiv, fără a se angaja ca arbitru în diferendele cu nuanță politică dintre instituțiile statului, rolul său fundamental fiind [...] acela de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile lor cu autoritățile administrației publice.”

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, precum și

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 27 iunie 2014, având următorul cuprins:

«Art. 1

Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

[...] 2. La articolul 2 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) partide politice parlamentare — partidele și alte formațiuni politice care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului și care au obținut în urma ultimelor alegeri generale pentru Parlamentul României mandate de deputați sau senatori pentru candidații înscrși pe listele acestora ori pe listele unei alianțe politice sau electorale din care au făcut parte partidele ori formațiunile politice respective.” [...]

7. La articolul 17 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) organizează și implementează un sistem de colectare de date și de informare periodică a opiniei publice privind prezența populației la vot;” [...]

10. La articolul 24 alineatul (4), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) furnizează, în ziua alegerilor, date privind prezența populației la vot, conform unui program stabilit de Biroul Electoral Central;”

15. La articolul 44, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Alegătorii care în ziua votării se află în altă comună, oraș sau municipiu decât cel de domiciliu își pot exercita dreptul de vot la orice secție de votare, după ce declară în scris pe propria răspundere că nu au mai votat și nu vor mai vota la acel tur de scrutin, fiind înscrși de către președintele biroului electoral al secției de votare în tabelul prevăzut la art. 9 alin. (1). Modelul declarației pe propria răspundere se stabilește prin hotărâre a Guvernului în termenul prevăzut la art. 65 alin. (1).»

26. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă principiile fundamentale care stau la baza statului de drept astfel cum este prevăzut de art. 1 alin. (3) din Constituție, principiul legalității care rezultă din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție și principiului securității juridice în materia dreptului electoral, așa cum este consacrat prin jurisprudența Curții Constituționale.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată în cauză, Curtea va proceda mai întâi la verificarea întrunirii în cauză a condițiilor de admisibilitate reglementate de prevederile art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

28. Analizând documentele transmise de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curtea constată că cererea de chemare în judecată formulată de Partidul Național Liberal a avut ca obiect constatarea, în temeiul art. 9 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, „a vătămării dreptului și interesului legitim al petentului prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014”. Considerând că „prin dispozițiile acestei ordonanțe sunt încălcate în mod flagrant principii constituționale care guvernează procedura alegerii și desemnării președintelui României”, reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate a respectivei ordonanțe de urgență a Guvernului.

29. Rezultă, așadar, că obiectul acțiunii formulate în cauză, în redactarea inițială a cererii de chemare în judecată, l-a constituit constatarea neconstituționalității unei ordonanțe de urgență a Guvernului. Or, prin mai multe decizii, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cauze având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ prin care s-a solicitat constatarea neconstituționalității unor ordonanțe sau dispoziții din acestea, în baza art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Curtea a reținut cu acele prilejuri că sesizarea sa este nelegală, fiind contrară dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992. (Decizia nr. 761 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 7 decembrie 2006, Decizia nr. 764 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 5 ianuarie 2007, Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007, Decizia nr. 66 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 174 din 6 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2007, Decizia nr. 342 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007.)

30. Sesizată fiind chiar cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea a pronunțat Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 2 august 2007, prin care a constatat că, „în măsura în care art. 9 se interpretează în sensul că persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce la instanța de contencios administrativ acțiune, al cărei obiect principal îl constituie sesizarea directă a Curții Constituționale pentru a declara ca fiind neconstituționale actele menționate, textul este neconstituțional, [...]. Atunci când obiectul acțiunii principale introduse la instanța de judecată este constatarea neconstituționalității unei ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență a Guvernului ori a unor dispoziții din aceasta, excepția de neconstituționalitate este transformată într-o veritabilă acțiune directă, pierzându-și astfel natura sa de excepție, înțelesă ca un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecății.» În motivarea acestei soluții, Curtea a reiterat considerentele jurisprudenței menționate, în care a reținut că „excepția de neconstituționalitate constituie una dintre căile prin care Curtea Constituțională este sesizată în vederea exercitării controlului a posteriori asupra constituționalității legilor și ordonanțelor.” Totodată, Curtea a reținut că, „în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care partea care le ridică, instanța de judecată din oficiu sau procurorul urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. În aceeași ordine conceptuală, excepția de neconstituționalitate reprezintă o chestiune prejudicială, adică o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexasă. [...] Excepția de neconstituționalitate nu poate forma obiectul unei acțiuni principale nici în fața instanței de judecată sau de arbitraj, unde constituie întotdeauna un mijloc de apărare într-un litigiu în curs de soluționare, și nici în fața Curții Constituționale. [...] Posibilitatea ridicării excepției de neconstituționalitate presupune existența unui litigiu pe rolul instanței, iar soluționarea acestuia depinde de rezolvarea de către Curtea Constituțională a unei excepții care are legătură cu cauza.”

31. Art. 9 din Legea nr. 554/2004 a fost modificat/completat prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007 [au fost modificate

alin. (3) și (4) ale art. 9, și s-a introdus un nou alineat, alin. (5)], respectiv prin Legea nr. 100/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 16 mai 2008 [a fost modificat alineatul (1) al aceluiași articol], norma de referință pentru problematica supusă analizei având în prezent următorul cuprins: „(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță.

(2) Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.

(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.

(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

(5) Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.”

32. Jurisprudența Curții Constituționale după modificarea art. 9 din Legea nr. 554/2004 a preluat considerentele Deciziei nr. 660/2007, precitată, Curtea respingând ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cauze având ca obiect al acțiunii principale însăși constatarea neconstituționalității ordonanței de urgență. Astfel este, de exemplu, Decizia nr. 169 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 17 martie 2008: „[...] În cauza de față, obiectul acțiunii principale, întemeiată pe prevederile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, [...], îl constituie însăși contestarea constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României. Prin modificarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin Legea nr. 262/2007, la art. 9, după alin. (4) s-a introdus un nou alineat, care prevede că persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, obiectul acțiunii constituindu-l «acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative», iar nu însăși anularea pe motiv de neconstituționalitate a ordonanței ori a unor dispoziții din aceasta.” Tot astfel, prin Decizia nr. 762 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 23 octombrie 2012, Curtea a reținut că „[...]atunci când obiectul acțiunii principale introduse la instanța de judecată este constatarea neconstituționalității unei ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență a Guvernului ori a unor dispoziții din

aceasta, excepția de neconstituționalitate este transformată într-o veritabilă acțiune directă, pierzându-și astfel natura sa de excepție, înțeleasă ca un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecării. Or, în cauza de față, obiectul acțiunii principale introduse la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal îl constituie însăși contestarea constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea imobilelor, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», a imobilelor proprietatea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», precum și pentru modificarea unor acte normative.”

33. Situația reținută de Curtea Constituțională în jurisprudența menționată subzistă și în prezenta cauză, deoarece excepția de neconstituționalitate s-a constituit într-o veritabilă acțiune directă împotriva Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014.

34. Curtea mai constată că ulterior, reclamantul — autor al excepției de neconstituționalitate a depus la instanță o cerere de modificare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat:

— suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 520/2004 privind stabilirea datei alegerilor pentru președintele României în anul 2014, emisă în baza Ordonanței de urgență nr. 45/2014 până la pronunțarea instanței de fond asupra cererii de anulare a Hotărârii nr. 520/2014;

— sesizarea Curții Constituționale ca urmare a invocării excepției de neconstituționalitate.

35. Examinând însă actele invocate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, Curtea constată că Hotărârea Guvernului nr. 520 din 26 iunie 2014 privind stabilirea datei alegerilor pentru Președintele României din anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 2 iulie 2014, emisă în temeiul „art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare” cuprinde un articol unic, cu următorul conținut:

„(1) Se stabilește ziua de duminică, 2 noiembrie 2014, ca dată a alegerilor pentru Președintele României din anul 2014.

(2) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 3 septembrie 2014.”

36. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45 din 26 iunie 2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 27 iunie 2014, a modificat o serie de texte ale Legii nr. 370/2004, inclusiv art. 5 alin. (1) privitor la stabilirea datei alegerilor, după cum urmează: „Ziua alegerilor este duminică. Alegerile au loc în luna anterioară lunii în care ajunge la termen mandatul de președinte. Cu cel puțin 60 de zile înaintea zilei votării, Guvernul stabilește data alegerilor prin hotărâre.” Anterior, termenul reglementat de acest text de lege era de „cel puțin 45 de zile înaintea zilei votării”.

37. Curtea constată că autorul excepției nu au formulat nicio critică în ceea ce privește textul în temeiul căruia se stabilește data alegerilor pentru funcția de președinte, excepția de neconstituționalitate vizând alte texte ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014. Nu se critică nici actul administrativ contestat, adică Hotărârea nr. 520/2014, și nu se invocă vreo vătămare produsă de acest act privind data alegerilor pe care el o stabilește, cu atât mai mult cu cât textul Legii nr. 370/2004 astfel cum a fost modificat prin ordonanța de urgență a Guvernului criticată nu este în sensul încălcării termenului anterior reglementat, ci al stabilirii unui termen mai larg, permis de sintagma „cel puțin” existentă în ambele redactări ale prevederii legale în temeiul căreia se stabilește data alegerilor.

Ca urmare, în ipoteza admiterii excepției de neconstituționalitate invocate în cauză, această soluție nu ar avea nicio consecință cu privire la hotărârea Guvernului contestată.

38. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu cauza, întreaga acțiune având caracterul unei sesizări directe îndreptate împotriva Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014, ceea ce atrage, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, invocată de Partidul Național Liberal, prin reprezentant legal președinte Iohannis Klaus-Werner, în Dosarul nr. 5.013/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României este întemeiată și trebuia admisă, pentru considerentele expuse în cele ce urmează.

I. Admisibilitatea excepției de neconstituționalitate

Din documentele transmise Curții Constituționale de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, rezultă că cererea de chemare în judecată formulată de Partidul Național Liberal, astfel cum a fost modificată, a avut ca obiect suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 520/2004 privind stabilirea datei alegerilor pentru președintele României în anul 2014, emisă în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014 [...] până la pronunțarea instanței de fond asupra cererii de anulare a Hotărârii nr. 520/2014 și sesizarea Curții Constituționale ca urmare a invocării excepției de neconstituționalitate.

Examinând actele invocate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, se constată următoarele:

Hotărârea Guvernului nr. 520 din 26 iunie 2014 privind stabilirea datei alegerilor pentru Președintele României din anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 2 iulie 2014, cuprinde un articol unic, cu următorul conținut: „(1) Se stabilește ziua de duminică, 2 noiembrie 2014, ca dată a alegerilor pentru Președintele României din anul 2014.

(2) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 3 septembrie 2014.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45 din 26 iunie 2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 27 iunie 2014, a modificat o serie de texte ale Legii nr. 370/2004, inclusiv art. 5 alin. (1) privitor la stabilirea datei alegerilor, după cum urmează: „Ziua alegerilor este duminică. Alegerile au loc în luna anterioară lunii în care ajunge la termen mandatul de președinte. Cu cel puțin 60 de zile înaintea zilei votării, Guvernul stabilește data alegerilor prin hotărâre.” Anterior, termenul reglementat de acest text de lege era de „cel puțin 45 de zile înaintea zilei votării”.

Atât Hotărârea Guvernului nr. 520/2014, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 au fost adoptate în ședința de Guvern din 26 iunie 2014, când a fost adoptată, de asemenea, **Hotărârea Guvernului nr. 521 din 26 iunie 2014 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2014**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 2 iulie 2014.

Se constată că obiectul acțiunii principale în cauză îl constituie Hotărârea Guvernului nr. 520/2014, care stabilește data alegerilor pentru funcția de Președinte al României. Actul

contestat a fost emis la data de 26 iunie 2014, în temeiul „art. 5 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, text care prevede modul de stabilire a datei alegerilor, și care a fost modificat în aceeași ședință de Guvern din 26 iunie 2014 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, sub aspectul termenului pe care îl reglementează. Atât data alegerilor, cât și calendarul acestora (reglementate prin hotărârile Guvernului nr. 520 și, respectiv, 521/2014) au fost stabilite ținând seama de noul termen instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014. Toate cele trei acte mai sus menționate (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, Hotărârea Guvernului nr. 520/2014 și Hotărârea Guvernului nr. 521/2014) au fost adoptate în aceeași ședință de Guvern, constituind un pachet de măsuri destinate organizării alegerilor pentru funcția de Președinte al României din noiembrie 2014.

Astfel fiind, considerăm că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, întrucât nu subzistă ipoteza unei acțiuni directe împotriva ordonanței de urgență a Guvernului criticate în prezenta cauză câtă vreme obiectul acțiunii principale îl constituie un act administrativ (Hotărârea Guvernului nr. 520/2014), emis în temeiul actului normativ a cărui neconstituționalitate se invocă în prezenta cauză — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014. De asemenea, excepția de neconstituționalitate are legătură cu cauza, întrucât data alegerilor a fost stabilită în temeiul Legii nr. 370/2004, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, iar această dată determină întregul calendar al alegerilor. Altfel spus, cu luarea în considerare a datei astfel stabilite se aplică toate dispozițiile Legii nr. 370/2004 privitoare la desfășurarea alegerilor, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, inclusiv cele criticate de autorul excepției de neconstituționalitate.

De altfel, în același sens este și opinia instanței de judecată. Astfel, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a reținut că, așa cum rezultă din cererea de chemare în judecată astfel cum a fost modificată, obiectul acesteia îl reprezintă acțiunea în anulare act administrativ, în conformitate cu art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, respectiv s-a solicitat anularea Hotărârii Guvernului nr. 520/2014. Prin această hotărâre a fost declanșat procesul electoral pentru alegerea Președintelui României, care se va desfășura în temeiul Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, act normativ cu privire la care s-a invocat excepția de neconstituționalitate în cauză.

Este de reținut și împrejurarea că, în punctul de vedere transmis Curții Constituționale, Guvernul nu face nicio mențiune cu privire la aspecte legate de inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate.

În consecință, considerăm că, în cauză, Curtea Constituțională a fost legal sesizată cu excepția de neconstituționalitate.

II. Constatând că excepția de neconstituționalitate este admisibilă și procedând la examinarea acesteia, apreciem că este întemeiată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, fiind neconstituțională în întregul ei, pentru următoarele considerente:

Textele criticate de autorii sesizării (art. I pct. 2, art. I pct. 7, pct. 10 și pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 reglementează/modifică, după caz: definiția partidelor politice parlamentare; modul de organizare și

implementare, de către Biroul Electoral Central, a sistemului de colectare de date și de informare periodică a opiniei publice privind prezența populației la vot; atribuțiile birourilor electorale ale secțiilor de votare, în sensul introducerii obligației acestora de a furniza, în ziua alegerilor, date privind prezența populației la vot; modul de exercitare a dreptului la vot de către alegătorii care în ziua votării se află în altă comună, oraș sau municipiu decât cel de domiciliu. Aceste texte sunt criticate în ansamblul lor, susținându-se că aduc atingere „*principiilor fundamentale care stau la baza statului de drept astfel cum este statuat de art. 1 alin. (3) din Constituție, principiului legalității care rezultă din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție și principiului securității juridice în materia dreptului electoral*”.

Considerăm că aceste critici sunt întemeiate.

Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, în ansamblul său, adoptată cu 4 luni înaintea datei stabilite pentru alegeri, este de natură să creeze instabilitate sub aspectul reglementării procedurii electorale, afectând astfel întregul proces electoral, în contradicție cu principiile care guvernează această materie. Prin Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Curtea Constituțională a reținut că domeniul electoral este de esență regimului politic democratic. „*Caracterul democratic al unui stat — așa cum statul român este definit în primul articol al Constituției — nu poate fi conceput fără o legislație electorală care să permită, în mod efectiv, exprimarea voinței reale a cetățenilor de a-și alege organele reprezentative, prin alegeri libere, periodice și corecte. Un sistem electoral democratic și stabil, inspirat din această voință reală a celor care, potrivit art. 2 din Constituție, sunt deținătorii suveranității naționale, este de natură să determine o percepție și o atitudine civică corespunzătoare a cetățenilor și, totodată, poate impune o conduită adecvată competitorilor electorali.*” Invocând dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a reținut că acestea „*evocă adeseori conceptul de «societate democratică», iar unul dintre criteriile obiective ale unei asemenea societăți este tocmai organizarea de alegeri libere, periodice și corecte. Dreptul la alegeri libere impune respectarea unor exigențe, între care și aceea a stabilității normelor juridice în domeniul electoral. Într-un plan mai larg, stabilitatea acestor norme constituie o expresie a principiului securității juridice, instituit, implicit, de art. 1 alin. (5) din Constituție, principiu care exprimă în esență faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze, impunând ca legea să fie accesibilă și previzibilă. Într-o bogată jurisprudență, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța asigurării stabilității acesteia, instituind și o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru asigurarea acestor exigențe (cauze precum Sunday Times contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 1979, Rekvenyi contra Ungariei, 1999, Rotaru împotriva României, 2000, Damman împotriva Elveției, 2005). Aceste principii cunosc o dezvoltare specială în ceea ce privește dreptul electoral, în considerarea importanței acestuia, fiind subliniate în documente adoptate în această materie.*”

Un astfel de document, invocat și în prezenta cauză de autorul excepției de neconstituționalitate, este Codul bunelor practici în materie electorală — Linii directoare și raport explicativ, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a sesiuni plenare (Veneția,

18—19 octombrie 2002), act care accentuează că „ceea ce trebuie evitat este nu atât modificarea sistemelor de scrutin — ele pot fi întotdeauna îmbunătățite — ci modificarea lor frecvență sau cu puțin timp (mai puțin de un an) înainte de alegeri. Chiar în absența unei intenții de manipulare, modificările vor fi dictate de interesele iminente ale partidului politic”, concluzionând, la pct. 114, după cum urmează: „Respectarea celor cinci principii ale patrimoniului electoral european (sufragiul universal, egal, liber, secret și direct) este esențială democrației. În acest cadru, democrația se poate exprima sub diferite forme, dar în anumite limite. Aceste limite derivă în primul rând din interpretarea acestor principii; acest text stipulează regulile minime care trebuie urmate pentru a asigura respectarea lor. În al doilea rând, nu este suficient ca dreptul electoral stricto sensu să conțină reguli adecvate patrimoniului electoral european, acestea însă trebuie să fie incluse în contextul lor: credibilitatea procesului electoral trebuie să fie garantată. Mai întâi, drepturile fundamentale trebuie să fie respectate. În continuare, stabilitatea regulilor trebuie să fie astfel asigurată, încât să excludă orice suspiciune de manipulare. În cele din urmă, cadrul procedural trebuie să permită implementarea eficientă a regulilor proclamate.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, ale cărei dispoziții sunt criticate în prezenta cauză, a fost adoptată cu 4 luni înaintea datei alegerilor pentru funcția de președinte al României, în condițiile în care Guvernul deja modificase în același an Legea nr. 370/2004, printr-o altă reglementare adoptată în temeiul delegării legislative — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2014 privind operaționalizarea Registrului electoral și pentru modificarea Legii nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, precum și unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Parlamentul European din anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 13 februarie 2014.

Sucesiunea celor două ordonanțe de urgență demonstrează, în sine, o lipsă de coerență a măsurilor legislative adoptate în materie electorală. Astfel, de exemplu, la începutul anului 2014, art. 10 din Legea nr. 370/2004 s-a modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2014, acesta căpătând următorul cuprins: „(1) Pe teritoriul național, operațiunile electorale se desfășoară în secțiile de votare organizate conform Legii nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În orașe, municipii și comune se vor organiza secții de votare speciale, de regulă în gări, autogări și aerogări; se vor organiza secții de votare speciale și în campusurile universitare; în aceste secții își exercită dreptul de vot alegătorii prevăzuți la art. 44 alin. (4).”

La patru luni de la această modificare și, evident, în același an electoral, alin. (2) al art. 10 din Legea nr. 370/2004 a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014 (art. I pct. 14), marcând o schimbare de substanță a viziunii legiuitorului delegat, care a hotărât să desființeze secțiile de votare speciale și să permită votarea în oricare dintre secțiile de votare pentru alegătorii care la data votării nu se află în localitatea de domiciliu. Această măsură a fost motivată în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014 invocându-se faptul că „organizarea votării în secțiile de votare speciale generează atât dificultăți logistice, cât și suspiciuni referitoare la exercitarea unor practici care vizează fraudarea alegerilor”.

Or, această situație era cunoscută și la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2014, fiind de altfel subliniată de Curtea Constituțională încă din anul 2009. Cu acel prilej, soluționând cererea de anulare a alegerilor desfășurate în turul doi de scrutin la data de 6 decembrie 2009, pentru funcția de Președinte al României, și observând că „atât în turul întâi, cât și în turul al doilea de scrutin, au fost semnalate un număr mai mare de incidente, precum și o exprimare mai accentuată decât cu alte prilejuri, a unei lipse de încredere a cetățenilor în corectitudinea procesului electoral”, Curtea a reținut că „acest fapt nu poate fi ignorat, fenomenele arătate fiind generate, în principal, de deficiențele legislației electorale, de natură să genereze insecuritate juridică”. Curtea a constatat, între altele, „o serie de imperfecțiuni ale legii astfel cum a fost modificată, de exemplu în ceea ce privește organizarea votării în secțiile speciale (care a generat suspiciuni referitoare la exercitarea unor practici de tipul «turism electoral») sau în ceea ce privește modul de reglementare a intervalului orar în care are loc votarea, fără a se distinge cu privire la străinătate, ceea ce a permis votarea în afara granițelor țării după ce, în țară, acest proces se încheiase și fuseseră anunțate primele rezultate”. Curtea a mai observat că Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României a fost modificată și completată în mod substanțial cu câteva luni înainte de data organizării alegerilor, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 3 septembrie 2009, reținând că „această modificare ridică o serie de probleme, dintre care cea mai evidentă vizează respectarea bunelor practici în materie electorală”. Curtea a subliniat în acest context necesitatea ca întreaga legislație electorală referitoare la alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, a Președintelui României, alegerile pentru Parlamentul European, precum și la alegerea autorităților administrației publice locale să fie reexaminată, „urmând a fi concentrată într-un Cod electoral ale cărui dispoziții comune și speciale să asigure, în concordanță cu principiile constituționale, organizarea unui scrutin democratic, corect și transparent”. (Hotărârea nr. 39 din 14 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 30 decembrie 2009).

Considerentele enunțate în Hotărârea nr. 39/2009 au fost reiterate prin Decizia nr. 61 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 3 februarie 2010, în care se arată că actuala reglementare a sistemului electoral românesc prezintă o serie de imperfecțiuni și, ca atare, se impune o reconsiderare a acesteia. Curtea a mai subliniat că „reglementarea sistemului electoral trebuie să se facă, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, prin lege organică adoptată în cadrul dezbaterilor parlamentare, cu respectarea interdicției prevăzute la art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală și cu respectarea documentelor internaționale care stabilesc principiile fundamentale ale unor alegeri democratice”. Decizia nr. 51/2012, la care am mai făcut referire, reia și dezvoltă aceste considerente.

Astfel fiind, este de domeniul evidenței că problemele pe care le ridică legislația electorală erau cunoscute și evidențiate de o perioadă suficient de îndelungată de timp — cel puțin 5 ani, astfel că nu se justifică două intervenții prin ordonanță de urgență a Guvernului, în același an electoral, intervenții care, de altfel, cel puțin în privința unor aspecte ale procedurii de votare reglementează măsuri diametral opuse. Așadar, nu se susține motivarea urgenței, respectiv a situației extraordinare astfel cum sunt enunțate acestea în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2012 respectiv „timpul scurt rămas până la data începerii perioadei electorale pentru alegerea Președintelui

României, imperativul asigurării unui proces electoral corect și transparent, precum și necesitatea prevenirii unor disfuncționalități care ar putea apărea în derularea activităților de pregătire și organizare a alegerilor, din cauza unor lacune legislative și termenelor prea scurte”.

Ca urmare, sunt încălcate și dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, care trebuie întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Prin folosirea sintagmei „*situație extraordinară*” legiuitorul constituent a încercat „*restrângerea domeniului în care Guvernul se poate substitui Parlamentului, adoptând norme primare în considerarea unor rațiuni pe care el însuși este suveran să le determine*”. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „*a căror reglementare nu poate fi amânată*”, consacrandu-se astfel, *in terminis*, imperativul urgenței reglementării. Curtea a mai statuat că invocarea unui element de oportunitate nu satisface exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât acesta este, prin definiție, de natură subiectivă și nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate. Urgența, consecutivă existenței unei situații extraordinare, nu poate fi acreditată sau motivată de utilitatea reglementării (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005); „*inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare, [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență în sensul arătat. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu.*” (Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006) De asemenea, „*urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare*”. (Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007).

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014 sunt evidențiate elemente de utilitate, oportunitate, iar nu existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Nici eventuala urgență nu este demonstrată în cauză, demersul legiuitorului delegat relevând mai mult o practică a modificării legislației electorale în anii electorali, fapt care, în sine, este de natură să creeze instabilitate și disfuncționalități prin aplicarea unor măsuri insuficient elaborate.

Reținem, cu acest prilej, având în vedere practica menționată, faptul că instituția delegării legislative, reglementată

în art. 115 din Constituție, constituie, în esență, un transfer al unor atribuții legislative la autoritățile puterii executive printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare. Atât ca origine, cât și ca actuală consacrare constituțională, delegarea legislativă se individualizează prin statutul său de excepție în materia legiferării, plenitudinea competenței sub acest aspect revenind Parlamentului, în calitate de „*organ reprezentativ suprem și unică autoritate legiuitoare a țării*” [art. 61 alin. (1) din Constituție], iar nu Guvernului, al cărui rol este ca, „*potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament*”, să asigure „*realizarea politicii interne și externe a țării*” și să exercite „*conducerea generală a administrației publice*” [art. 102 alin. (1) din Constituție]. În pofida cadrului extrem de strict al reglementării constituționale, o simplă examinare a raportului dintre numărul ordonanțelor și ordonanțelor de urgență ale Guvernului și numărul legilor adoptate în ultimii ani relevă excesul de legiferare în temeiul delegării legislative, procedeu prin care sunt eludate coordonatele constituționale consacrate în privința statutului de excepție al delegării legislative, aspect semnalat și în Avizul adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept la cea de-a 93-a sesiune plenară (Veneția, 14—15 decembrie 2012), în care se constată că „*folosirea atât de frecventă a ordonanțelor de urgență este un motiv de îngrijorare*”, precum și faptul că „*utilizarea aproape constant a ordonanțelor de urgență ale Guvernului nu reprezintă cea mai adecvata metodă*” pentru adoptarea fără întârziere a unor reglementări.

Considerăm că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, criticată în prezenta cauză, este contrară literei și spiritului Constituției, dând expresie acestei practici la care se referă și Avizul mai sus menționat, confirmată și de actele normative adoptate ulterior (de exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2014 pentru reglementarea unor măsuri privind administrația publică locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 2 septembrie 2014.)

În concluzie, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2014, în ansamblul său, încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 115 alin. (4) din Constituție întrucât operează modificări ale legislației electorale cu mai puțin de un an înainte de alegerile pentru funcția de președinte al României, iar modificările aduse vizează aspecte fundamentale ale procedurii electorale. Aceste modificări nu sunt justificate prin existența unei urgențe sau situații extraordinare, ci demonstrează mai degrabă o practică a modificării legislației electorale în ani electorali, precum și o incoerență legislativă în domeniu, cu consecința adoptării unor reglementări insuficient elaborate, de natură să afecteze dreptul la vot și întreaga desfășurare a procesului electoral.

Astfel fiind, considerăm că se impunea admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2014, în ansamblul său.

Judecători,

Augustin Zegrean

Prof. univ. dr. **Mircea Ștefan Minea**

Daniel Marius Morar

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pe anul 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 552/2001, cu modificările și completările ulterioare, al art. 51 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Legea nr. 399/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și funcționării activităților legate de privatizările derulate prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, cu modificările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr. 186/2008, cu modificările ulterioare, și al Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pe anul 2014, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

Art. 3. — Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie reține permanent la dispoziția sa, conform Legii nr. 399/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și funcționării activităților legate de privatizările derulate prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, cu modificările ulterioare, o sumă reprezentând jumătate din cuantumul anual al cheltuielilor prevăzute în bugetul său de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare, din veniturile încasate din vânzarea acțiunilor și din alte venituri constituite potrivit legii.

Art. 4. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Contravenția se constată și amenda se aplică de organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Constantin Niță
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

OFICIUL PARTICIPAȚIILOR STATULUI ȘI PRIVATIZĂRII ÎN INDUSTRIE

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
aferent activității de privatizare pe anul 2014

Titlu	Articol	Alineat	DENUMIRE INDICATORI	Prevederi anuale – mii lei-
			VENITURI TOTALE, din care:	51.285
			I. Venituri curente	1.200
			C. Venituri nefiscale	1.200
			C.1. Venituri din proprietate	1.200
	30.10		Venituri din proprietate	1.200
		30.10.50	Alte venituri din proprietate	1.200
			II. Venituri din capital	50.085
	39.10		Venituri din valorificarea unor bunuri	50.085
		39.10.04	Venituri din privatizare	50.085
			CHELTUIELI TOTALE, din care:	51.060
	87.10		Alte actiuni economice	51.060
		87.10.50	Alte actiuni economice	51.060
			01. CHELTUIELI CURENTE	51.060
20			Titlul II BUNURI SI SERVICII, din care:	33.438
	20.30		Alte cheltuieli administrare, privatizare	33.438
		20.30.30.1	Cheltuieli legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale	18.800
		20.30.30.2	Cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și postprivatizare pentru: expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli	3.400
		20.30.30.3	Costuri implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale	700
		20.30.30.4	Cheltuieli destinate cofinanțării proiectelor PHARE	-
		20.30.30.5	Sumele cu care instituția publică implicată participă la majorarea capitalului social al unor societăți comerciale, în cazurile prevăzute de lege;	-
		20.30.30.6	Sume plătite efectiv cumpărătorilor, reprezentând daune suportate de instituția publică implicată ca urmare a garanțiilor acordate de aceasta în contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni și/sau cheltuieli efectuate pentru	-

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Titlu	Articol	Alineat	DENUMIRE INDICATORI	Prevederi anuale – mii lei-
			combaterea ori stingerea pretențiilor formulate de cumpărător, precum și despăgubirile acordate potrivit art. 27-29 din Legea nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;	
		20.30.30.7	Cheltuieli legate de plata serviciilor contractate cu un expert independent, persoană fizică sau juridică specializată în recrutarea resurselor umane, conform O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernanta corporatistă a întreprinderilor publice și a art. 1 alin (4 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 552/2001, cu completările ulterioare	10.538
			Titlul VII ALTE TRANSFERURI, din care:	17.622
	55.01		A Transferuri interne	17.622
		55.01.20	Vărsăminte din privatizare în contul general al trezoreriei statului	17.622
			Excedent/Deficit	225
			DATE INFORMATIVE	
			A. Informatii privind disponibilul din cont :	
			1. Disponibil la începutul perioadei;	8.897
			2. Disponibil rămas de restituit de către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2009 privind restituirea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau orice succesor legal al acesteia către Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie a sumelor existente în conturile acestuia la data de 31 decembrie 2006, predate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006, ca urmare a respingerii acesteia prin Legea nr. 308/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 234/2009;	7.597
			3. Disponibil constituit în cursul anului;	225
			4. Total disponibil la sfârșitul anului, conform Legii nr. 399/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și funcționării activităților legate de privatizările derulate prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie; (1 + 2 + 3)*	16.719
			B. Informatii privind transferul către bugetul de stat	
			- dividende	40.000
			- penalități, majorări de întârziere	3.750
			- dobânzi	100

* - Disponibil la sfârșitul anului, conform Legii nr. 399/2002, cu excepția sumelor reprezentând garanții de participare la licitații, garanții de bună execuție, garanții pentru plata prețului contractului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind repartizarea pe județe a sumelor necesare pentru finanțarea cheltuielilor
privind drumurile județene și comunale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 46 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă repartizarea pe județe a sumei de 450.000 mii lei, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cu sumele repartizate potrivit art. 1 se majorează sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru drumuri, în vederea finanțării cheltuielilor privind drumurile județene și comunale.

Art. 3. — Repartizarea pe unități administrativ-teritoriale se face de către consiliul județean, prin hotărâre, potrivit criteriilor

prevăzute la art. 4 lit. c) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor repartizate.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vălcov

București, 7 octombrie 2014.
Nr. 855.

ANEXĂ

Nr. crt.	Județul	Suma alocată — mii lei —
	TOTAL, din care:	450.000
1	Alba	10.114
2	Arad	10.190
3	Argeș	11.418
4	Bacău	11.817
5	Bihor	10.997
6	Bistrița-Năsăud	11.214
7	Botoșani	10.716
8	Brașov	9.685
9	Brăila	10.794
10	Buzău	11.163
11	Caraș-Severin	10.164
12	Călărași	10.194
13	Cluj	10.031
14	Constanța	10.038
15	Covasna	10.607
16	Dâmbovița	11.911
17	Dolj	11.142
18	Galați	10.862
19	Giurgiu	9.843
20	Gorj	11.191

Nr. crt.	Județul	Suma alocată — mii lei —
21	Harghita	9.634
22	Hunedoara	9.970
23	Ialomița	11.152
24	Iași	11.766
25	Ilfov	8.650
26	Maramureș	11.624
27	Mehedinți	10.878
28	Mureș	10.713
29	Neamț	12.665
30	Olt	12.185
31	Prahova	10.490
32	Satu Mare	12.319
33	Sălaj	11.263
34	Sibiu	10.235
35	Suceava	12.479
36	Teleorman	11.938
37	Timiș	11.233
38	Tulcea	10.398
39	Vaslui	12.485
40	Vâlcea	11.592
41	Vrancea	12.240

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru schimbarea regimului juridic al unor blocuri de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național și aflate în administrarea consiliilor locale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (1) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 863 lit. e) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea blocurilor de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național și aflate în administrarea consiliilor locale, prevăzute în anexa nr. 1, din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului.

Art. 2. — Se aprobă trecerea blocurilor de locuințe pentru tineri, prevăzute în anexa nr. 2, din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a municipiului Craiova.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 7 octombrie 2014.
Nr. 856.

ANEXA Nr. 1

LISTA

cuprinzând blocurile de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care trec din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite construcția	Persoana juridică la care se transmite construcția	Caracteristicile tehnice ale construcției/imobilului
0	1	2	3	4
	Bl. R17, indicativ proiect locuințe pentru tineri cartier Romanescu — str. Potelu — actual str. Potelu nr. 148	Statul român, din proprietatea privată a acestuia	Statul român, în proprietatea publică a acestuia	Aria desfășurată construită Adt = 804,00 mp Total locuințe: 11 Valoarea de inventar: 2.014.473,09 lei
	Bl. R19, indicativ proiect locuințe pentru tineri cartier Romanescu — str. Potelu — actual str. Potelu nr. 146	Statul român, din proprietatea privată a acestuia	Statul român, în proprietatea publică a acestuia	Aria desfășurată construită Adt = 1.106,6 mp Total locuințe: 15 Valoare de inventar: 2.530.874,79 lei

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând blocurile de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care trec din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a municipiului Craiova

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite construcția	Persoana juridică la care se transmite construcția	Caracteristicile tehnice ale construcției/imobilului
0	1	2	3	4
	Bl. R17, indicativ proiect locuințe pentru tineri cartier Romanescu — str. Potelu — actual str. Potelu nr. 148	Statul român, din proprietatea publică a acestuia	Municipiul Craiova, în proprietatea publică a acestuia	Aria desfășurată construită Adt = 804,00 mp Total locuințe: 11 Valoarea de inventar: 2.014.473,09 lei
	Bl. R19, indicativ proiect locuințe pentru tineri cartier Romanescu — str. Potelu — actual str. Potelu nr. 146	Statul român, din proprietatea publică a acestuia	Municipiul Craiova, în proprietatea publică a acestuia	Aria desfășurată construită Adt = 1.106,6 mp Total locuințe: 15 Valoarea de inventar: 2.530.874,79 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

